YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
25 päivänä lokakuuta 2001 *

Asiassa C-276/99,

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään aluksi W.-D. Plessing ja C.-D. Quassowski, ja sittemmin W.-D. Plessing, avustajanaan Rechtsanwalt R. Bierwagen,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja J. M. Flett,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamisesta valtiontukeen, jonka Saksa on myöntänyt Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle, 21 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/597/EHTY (EYVL L 230, s. 4) kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 10.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.6.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Saksan liittotasavalta on yhteisöjen tuomioistuimeen 23.7.1999 toimittamallaan kanteella vaatinut HT 88 artiklan toisen kohdan nojalla EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamisesta valtiontukeen, jonka Saksa on myöntänyt Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle, 21 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/597/EHTY (EYVL L 230, s. 4; jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

Sovellettavat oikeussäännöt

2 EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Jos korkea viranomainen katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille tämän sopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, korkea viranomainen toteaa sen antamalla asiasta lausunnon perusteluineen varattuaan ensin valtiolle, jota asia koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa. Korkea viranomainen asettaa kyseiselle jäsenvaltiolle määräajan velvollisuuden täyttämiseksi.

Asianomainen jäsenvaltio voi kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta nostaa kanteen yhteisön tuomioistuimessa, jolla on asiassa täysi harkintavalta.

Jos jäsenvaltio ei ole täyttänyt velvollisuuttaan korkean viranomaisen vahvistamassa määräajassa tai jos kanne on nostettu, mutta hylätty, korkea viranomainen voi saatuaan neuvoston kahden kolmasosan enemmistöllä annetun puoltavan lausunnon:

a) keskeyttää tälle jäsenvaltiolle tämän sopimuksen nojalla korkean viranomaisen maksettavana olevien summien maksamisen;

b) toteuttaa tai antaa muille jäsenvaltioille luvan toteuttaa 4 artiklan määräyksistä poikkeavia toimenpiteitä todetun velvollisuuden rikkomisen vaikutusten oikaisemiseksi.

Edellä a ja b alakohdan soveltamiseksi tehdyistä päätöksistä voidaan kahden kuukauden kuluessa niiden tiedoksi antamisesta nostaa kanne, jonka käsittelyssä on täysi harkintavalta.

Jos edellä mainitut toimenpiteet osoittautuvat tehottomiksi, korkea viranomainen saattaa asian neuvoston käsiteltäväksi."

Oikeudenkäynnin perustana olevat tosiseikat

3 Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte mbH -nimisessä yrityksessä, jonka kotipaikka oli Sulzbach-Rosenbergissä (Saksa) ja joka oli todettu maksukyvyttömäksi vuonna 1986, tehtiin rakenneuudistus, jonka yhteydessä Baijerin osavaltio hankki osuuksia Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH -nimisestä yrityksestä (jäljempänä NMH), joka jatkoi ensin mainitun yrityksen toimintaa ja jolle Baijerin osavaltio myönsi vuosina 1994—1995 muun muassa osakaslainoja, jotka olivat suuruudeltaan 49,895 miljoonaa Saksan markkaa (DEM) ja 24,1125 miljoonaa DEM. Komissio totesi nämä osakaslainat yhteismarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuiksi ja määräsi Saksan liittotasavallan perimään ne takaisin kahdella päätöksellään, jotka koskivat Baijerin osavaltion myöntämää valtiontukea EHTY:n terästeollisuuden yritykselle Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, Sulzbach-Rosenberg, ja joista ensimmäinen oli 18.10.1995 tehty päätös 96/178/EHTY (EYVL L 53, s. 41) ja toinen 13.3.1996 tehty päätös 96/484/EHTY (EYVL L 198, s. 40). Saksan liittotasavalta nosti näistä päätöksistä kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa, ja asianomainen yritys nosti kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Yhteisöjen tuomioistuin lykkäsi asian ratkaisua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka.

4 Koska kanteen nostamisella ei ole lykkäävää vaikutusta, Saksan liittotasavalta vaati yhteisöjen tuomioistuinta määräämään 49,895 miljoonan DEM:n suuruista osakaslainaa koskevan päätöksen 96/178 täytäntöönpanon lykättäväksi sen vuoksi, että tämän summan takaisin periminen johtaisi välittömästi NMH:n konkurssiin. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän vaatimuksen asiassa C-399/95 R, Saksa vastaan komissio, 3.5.1996 antamallaan määräyksellä (Kok. 1996, s. I-2441).

5 Baijerin osavaltio määräsi 12.6. ja 20.8.1996 päivätyillä kirjeillään NMH:n palauttamaan sille myöntämänsä lainat. Koska NMH ei noudattanut näitä määräyksiä, Baijerin osavaltio esitti Amtsgericht Regensburgille (Saksa) maksamismääräyshakemuksen 14,8 miljoonan DEM:n osalta. Velallisen vastustaessa maksamismääräystä asian käsittelyä jatkettiin Landgericht Ambergissa (Saksa). Landgericht Amberg lykkäsi oikeudenkäyntiä 5.3.1998 tekemällään välipäätöksellä Saksan oikeudenkäymiskaaren 148 §:n nojalla, jonka mukaan tuomioistuimen on lykättävä oikeudenkäyntiä, jos asian ratkaisu riippuu siitä, onko toisessa tuomioistuimessa vielä vireillä olevassa riidassa käsiteltävä oikeussuhde olemassa. Landgericht Amberg katsoi, että tilanne oli tällainen nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, koska asia oli vireillä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Baijerin osavaltio ei hakenut muutosta tähän oikeudenkäynnin lykkäämistä koskevaan välipäätökseen.

6 Saksan liittotasavalta ilmoitti 14.7.1998 komissiolle, että Landgericht Amberg oli lykännyt asian ratkaisua ja toimitti 23.11.1998 komissiolle jäljennöksen 5.3.1998 tehdystä välipäätöksestä. Viimeksi mainittuna päivänä Saksan liittotasavalta ilmoitti komissiolle myös, että NMH oli 6.11.1998 esittänyt hakemuksen konkurssimenettelyn aloittamiseksi.

7 Komissio toteaa aloittaneensa 16.12.1998 Saksan liittotasavaltaa vastaan HT 88 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä kos-

kevan menettelyn, koska Saksan liittotasavalta oli rikkonut EHTY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa, kun se ei pannut täytäntöön päätöksiä, joissa se velvoitettiin perimään NMH:lle maksamansa tuet takaisin. Tämä samana päivänä annettua lehdistötiedotetta lukuun ottamatta ei ole esitetty mitään asiakirjaa, joka osoittaisi komission aloittaneen jäsenyysvelvoitteiden noudattamista koskevan menettelyn.

8 NMH:n konkurssimenettely aloitettiin 31.12.1998. Baijerin osavaltio ilmoitti 18.1.1999 NMH:lle myönnettyjen lainojen kokonaismäärää vastaavat saamiset konkurssimenettelyssä laadittuun pesäluetteloon.

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi yhdistetyissä asioissa T-129/95, T-2/96 ja T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke ja Lech-Stahlwerke vastaan komissio, 21.1.1999 antamallaan tuomiolla (Kok. 1999, s. II-17) kanteet, jotka oli nostettu nimenomaan tämän tuomion 3 kohdassa mainitusta kahdesta päätöksestä, joilla Saksan liittotasavalta velvoitettiin perimään NMH:lta takaisin erityisesti tälle osakaslainoina maksetut summat. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi Lech-Stahlwerke GmbH:n tästä tuomiosta tekemän valituksen asiassa C-111/99 P, Lech-Stahlwerke vastaan komissio, 25.1.2001 antamallaan määräyksellä (Kok. 2001, s. I-727). Saksan liittotasavalta peruutti 8.6.1999 ja 27.2.2001 päivätyillä kirjeillään tämän tuomion 3 kohdassa mainitut yhteisöjen tuomioistuimessa nostamansa kanteet.

10 Komissio ilmoitti HT 88 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti 1.2.1999 päivätyssä kirjeessään Saksan hallitukselle kantansa tapahtuneeksi väitetystä perustamissopimuksen rikkomisesta ja kehotti Saksan hallitusta esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa. Saksan hallitus vastasi 3.3.1999 päivätyllä kirjeellään ja kiisti komission esittämät väitteet.

11 Komissio teki 21.4.1999 riidanalaisen päätöksen, jonka päätösosan sanamuoto on seuraava:

"1 artikla

Saksa on laiminlyönyt päätöksistä 96/178/EHTY ja 96/484/EHTY sekä EHTY:n perustamissopimuksen 86 artiklasta johtuvat velvollisuutensa jättämällä perimättä kokonaisuudessaan takaisin Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle myönnetyn 74 miljoonan Saksan markan määrän sekä korot EHTY:n perustamissopimuksen vastaisena tukena toimivaltaisen tuomioistuimen kautta tai jättämällä määrittämättä saamisia koskevan alennuksen notaarin vahvistamalla sopimuksella, jolla varmistetaan, että päätökset pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja viipymättä osasaamista koskevan tuomioistuimen päätöksen tekemisen jälkeen.

2 artikla

Saksa on laiminlyönyt päätöksistä 96/178/EHTY ja 96/484/EHTY sekä EHTY:n perustamissopimuksen 86 artiklasta johtuvat velvollisuutensa, koska se (Baijeri) on jättänyt hakematta muutosta Ambergin maaoikeuden 5 päivänä maaliskuuta 1998 tekemään kyseisessä tuomioistuimessa vireillä olevan menettelyn lykkäämistä koskevaan päätökseen.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle."

12 Saksan liittotasavalta nosti 23.7.1999 kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi. Komissio vaati kanteen hylkäämistä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Saksan liittotasavalta vetoaa kanteensa tueksi kolmeen perusteeseen. Ensimmäinen näistä kohdistuu riidanalaisen päätöksen 1 artiklaan, joka kantajan mukaan on yhteisön oikeuden vastainen, koska asianomaisella jäsenvaltiolla ei tässä tapauksessa ollut velvollisuutta periä oikeusteitse takaisin koko sitä määrää, joka NMH:lle oli myönnetty EHTY:n perustamissopimuksen vastaisena tukena, eikä tehdä notaarin vahvistamaa sopimusta, jolla tuen kokonaismäärän palauttaminen olisi taattu.

14 Toinen kanneperuste kohdistuu päätöksen 2 artiklaan. Saksan liittotasavalta väittää, että asian erityispiirteet huomioon ottaen mikään ei velvoittanut sitä hakemaan muutosta Landgericht Ambergin 5.3.1998 tekemään välipäätökseen, jolla siinä vireillä olevaa oikeudenkäyntimenettelyä lykättiin.

15 Kolmannessa kanneperusteessaan Saksan liittotasavalta väittää, että riidanalainen päätös perustuu HT 88 artiklan virheelliseen soveltamiseen, koska tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa mainitun "perustellun päätöksen" tekemisen ajankohtana laiminlyöntiä ei missään tapauksessa ollut olemassa. Tämä kanneperuste on siis aiheellista tutkia ensin.

16 Saksan hallituksen mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn tavoitteena ei ole ratkaista abstrakteja oikeuskysymyksiä eikä rangaista aikaisemmasta asenteesta vaan taata, että perustamissopimusta tulkitaan yhdenmukaisesti, ja velvoittaa jäsenvaltio lopettamaan perustamissopimuksen senhetkinen rikkominen.

17 Sinä ajankohtana, jolloin komissio teki riidanalaisen päätöksen, perustamissopimusta ei tässä tapauksessa Saksan mukaan kuitenkaan rikottu. Komissio on itse myöntänyt tämän, koska se ei ollut asettanut Saksan liittotasavallalle määräaikaa kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi. Kun tämä jäsenvaltio ilmoitti 18.1.1999 saatavansa NMH:n pesäluetteloon, se toteutti omasta mielestään kaikki tarpeelliset ja välttämättömät toimenpiteet NMH:n velkasumman takaisinperimiseksi. Saksan hallitus katsoo EY:n perustamissopimuksen analogisen tulkinnan perusteella, että jotta jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättäminen voitaisiin asianmukaisesti todeta, sen on oltava olemassa ajankohtana, jona perusteltu päätös tehdään ja joka tässä tapauksessa oli 21.4.1999, tai ainakin ajankohtana, jona virallinen huomautus esitetään ja joka tässä tapauksessa oli 1.2.1999. Nämä molemmat päivämäärät ovat kuitenkin myöhäisempiä kuin edellä mainittu 18.1.1999.

18 Komissio väittää, ettei HT 88 artiklaa voida tulkita siten, että se velvoittaisi kyseisen jäsenvaltion lopettamaan ainoastaan sen hetkiset tai edelleen jatkuvat laiminlyönnit. Tässä tapauksessa laiminlyönti on komission mielestä epäilemättä näytetty toteen ja saatavien kirjaaminen NMH:n pesäluetteloon ei muuta tätä toteamusta millään tavalla.

19 Komission mukaan määräajan asettaminen ei ole välttämätön edellytys jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamiselle HT 88 artiklan mukaisessa menettelyssä, ja tällaista tulkintaa tukee myös kyseisen artiklan kolmas kohta. Siinä nimittäin määrätään seuraamuksista kahdessa tapauksessa,

joista ensimmäinen koskee sitä, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt velvoitteitaan komission asettamassa määräajassa, ja toinen sitä, että kanne on hylätty, mikä on mahdollista, vaikkei kyseisten velvoitteiden täyttämiseksi olisi asetettu määräaikaa.

20 Komissio korostaa erityisesti, että HT 88 artiklassa tarkoitettua jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa perusteltua päätöstä ei voida verrata EY 226 artiklassa tarkoitettuun perusteltuun lausuntoon. Komission mukaan perusteltu lausunto ei nimittäin ole sitova, ja sillä on ennen kaikkea prosessuaalista merkitystä, kun taas HT 88 artiklan mukainen perusteltu päätös on sitova ja se voi saada lainvoiman, minkä vuoksi kyseinen jäsenvaltio voi nostaa kanteen tällaisesta päätöksestä.

21 Koska EY 226 artiklan mukaisessa menettelyssä jäsenvaltion voidaan todeta rikkoneen perustamissopimusta, vaikka tapahtuneeksi väitetty laiminlyönti on korjattu yhteisöjen tuomioistuimen oikeudenkäynnin kuluessa, ei ole olemassa mitään syytä siihen, että komissiolla, joka tässä suhteessa on vertailukelpoisessa tilanteessa yhteisöjen tuomioistuimen kanssa, ei olisi käytettävissään tätä mahdollisuutta silloin, kun velvollisuus on jo täytetty tai kun — kuten tässä tapauksessa — velvollisuuden täyttäminen ei enää ole objektiivisesti mahdollista.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

22 Ensinnäkin on huomattava, että HT 88 artiklan ensimmäisen kohdan sanamuodonkin mukaan komissio voi todeta, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä

sille EHTY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, vasta varattuaan ensin kyseiselle valtiolle tilaisuuden esittää huomautuksensa, ja että komission on asetettava kyseiselle jäsenvaltiolle määräaika velvollisuuden täyttämiseksi.

23 Toiseksi on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että HT 88 artiklassa määrätty menettely avaa mahdollisuuden käyttää täytäntöönpanokeinoja ja että sen perimmäisenä tarkoituksena on taata se, etteivät jäsenvaltiot viivyttelyllään ja vastahakoisuudellaan vaaranna perustamissopimuksessa vahvistettuja yhteisön etuja (asia 20/59, Italia v. korkea viranomainen, tuomio 15.7.1960, Kok. 1960, s. 663, 692).

24 Menettelyn tarkoituksena on, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 42 kohdassa todennut, saada vastahakoinen jäsenvaltio muuttamaan toimintatapaansa. Tätä menettelyä ei voida käyttää aiemmin tapahtuneen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamiseen in abstracto (EY 226 artiklan mukaisen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn osalta ks. asia C-362/90, komissio v. Italia, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2353, 9—13 kohta).

25 Siitä huolimatta, että EY 226 artiklassa määrätyllä menettelyllä ja HT 88 artiklassa määrätyllä menettelyllä on erilaiset erityispiirteensä, niillä pyritään ensisijaisesti samaan päämäärään, eli lopettamaan yhteisön oikeudesta johtuvien velvoitteiden noudattamatta jättäminen.

26 HT 88 artiklassa määrätyn menettelyn osalta on todettava, että tämä tulkinta perustuu myös tämän artiklan ensimmäisen kohdan toiseen virkkeeseen ja kolmannen kohdan ensimmäiseen virkkeeseen, joissa määrätään nimenomaisesti, että kyseisen jäsenvaltion on täytettävä velvollisuutensa.

27 Tässä tapauksessa on kuitenkin todettava, että ajankohtana, jolloin komissio aloitti menettelyn, komission väittämän laiminlyönnin vaikutukset olivat täysin lakanneet, joten Saksan liittotasavalta ei enää pysty toteuttamaan tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä laiminlyönnin lopettamiseksi.

28 Yhtäältä on todettava, että koska komissio ei ollut 16.12.1998 mennessä esittänyt minkäänlaista asiakirjaa, joka olisi osoittanut, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely oli aloitettu, ja koska lehdistötiedote ei ole jäsenvaltiolle osoitettu virallinen asiakirja, kyseinen menettely on aloitettu vasta silloin, kun komission virallinen huomautus annettiin 1.2.1999 tiedoksi Saksan liittotasavallalle.

29 NMH:n konkurssimenettelyn aloittamisen jälkeen komission mainitsemia menettelytapoja ei enää kuitenkaan ollut mahdollista korjata, kun komissio arvosteli Saksan liittotasavaltaa siitä, ettei se ollut ulottanut toimivaltaisessa kansallisessa tuomioistuimessa nostamaansa kannetta tuen kokonaismäärään (riidanalaisen päätöksen 1 artikla), ja siitä, että se ei ollut hakenut muutosta Landgericht Ambergin 5.3.1998 tekemään välipäätökseen, jolla siinä vireillä olevaa oikeudenkäyntiä lykättiin (riidanalaisen päätöksen 2 artikla). Kuten Saksan hallitus on todennut — eikä komissio ole esittänyt tältä osin vastaväitteitä — Saksan oikeuden mukaan konkurssimenettelyn aloittaminen aiheuttaa kaikkien muiden vireillä olevien menettelyjen keskeyttämisen ja tänä aikana toisen asianosaisen suorittamilla prosessitoimilla ei ole vaikutusta toiseen asianosaiseen nähden. Lisäksi Baijerin osavaltio ilmoitti 18.1.1999 pesäluetteloon NMH:lle myönnettyjen lainojen kokonaismäärää vastaavan saatavan.

30 Toisaalta komissio on myöntänyt, että tässä tilanteessa ei enää ollut tarpeen asettaa Saksan liittotasavallalle määräaikaa tapahtuneeksi väitetyn laiminlyönnin lopettamiseksi.

31 Näin ollen HT 88 artiklassa määrätyn menettelyn tarkoitusta, joka on kuvailtu tämän tuomion 23—25 kohdassa, ei olisi voitu objektiivisesti saavuttaa menettelyn missään vaiheessa, vaikka jäsenvaltio olisi halunnut lopettaa laiminlyönnin, johon sen väitettiin syyllistyneen. Tästä syystä riidanalainen päätös, jota tehtäessä ei ole otettu huomioon HT 88 artiklalla tavoiteltua päämäärää, on sääntöjenvastainen.

32 Komissio ei ole myöskään väittänyt, että tässä tapauksessa olisi ollut olemassa välitön vaara siitä, että Saksan liittotasavalta voisi uusia tapahtuneeksi väitetyn laiminlyönnin, tai muita erityisiä syitä, joiden vuoksi jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteaminen olisi ollut poikkeuksellisesti tarpeen. Komissio ei ole myöskään ilmoittanut syitä, joiden vuoksi se ei ole voinut ryhtyä ajoissa toimenpiteisiin turvautumalla sen käytettävissä oleviin menettelyihin, jotta tapahtuneeksi väitetyn laiminlyönnin vaikutukset olisi voitu välttää (niiden velvollisuuksien osalta, jotka komissiolla on EY 226 artiklan mukaisessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä, ks. em. asia komissio v. Italia, tuomion 12 kohta).

33 Näin ollen riidanalainen päätös on tehty HT 88 artiklan vastaisesti, joten se on kumottava ilman, että olisi tarpeen tutkia kahta muuta Saksan liittotasavallan esittämää kanneperustetta.

Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Saksan liittotasavalta on vaatinut komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **EHTY:n perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamisesta valtiontukeen, jonka Saksa on myöntänyt Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH:lle, 21 päivänä huhtikuuta 1999 tehty komission päätös 1999/597/EHTY kumotaan.**

2) **Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Jann La Pergola Sevón

Wathelet Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

P. Jann

viidennen jaoston puheenjohtaja